

"Lunnen" i Trollhättan har gamla anor
men när får vi också en badplats där

Artikel i Tidningen Trollhättan 10 juli 1967
med bilder från Innovatums bildarkiv.

Kaffeserveringen på Lunnen, odaterad bild.

Trollhättan i december 2017
Annika Hjortkap

Hjulkvarnelund, eller på trollhättemål rätt och slätt Lunnan har under många decennier varit något av en oas i staden – faktiskt också långt innan Trollhättan blev stad. Industrifolket och för övrigt invånarna i allmänhet hade behov av ett ställe, där man i naturskön omgivning kunde koppla av från vardagens enahanda. Då blev Hjulkvarnelund tillflyktsorten och särskilt markant var ju detta före motorismens tidsålder. Numera promenerar vi som bekant i bil, sitter i bil eller rentav bor i bil, men det är kanske en annan historia.

Folkets park i Hjulkvarnelund år 1929.

Hjulkvarnelund var samlingsplatsen även för sammankomster av olika slag: nykterhetsföredrag, musikevenemang, söndagsskolefester. Och rätt snart fanns där också Hjulkvarns nöjesfält – föregångaren till Folkets Park. Alla begivenheter har funnit sig väl till rätta på Lunnan och det är väl strängt taget bara vårt sätt att förflytta oss som gjort att denna oas inte längre utövar riktigt samma magnetiska dragningskraft på trollhättebor i största allmänhet.

Turisterna har sedan många år tillbaka annekterat sin del av området. Stadens campingplats - år från år förbättrad och utrustad till en i dagens läge ganska acceptabel klass - är livligt frekventerad och saknar strängt taget bara en enda sak: ett bra friluftsbad. Kanske kommer lösningen med simhallsbygget, vad vet vi? Minigolf och tennis har sina gynnare på Lunnen och kring jukeboxarna vid kiosken samlas yngre tonårsungdom som druvklasar i ljumma sommarkvällar.

Trollhättans campingplats år 1958.

Men vi saknar ändå de där gammaldags folkfesterna på Lunnen - de när hela familjen gjorde en utflykt i det gröna kring en eller annan begivenhet! De får vi förstås aldrig tillbaka, men för er som vill minnas kan vi visa en ungefär halvsekelgammal bild från Hjulksvarn. Det var då det

Steget från Lunnen till "Kallis" är inte långt - i varje fall inte om man förfogar över en farkost av något slag. Trollhättans kallbadhus har gamla

anor. Om man ska vara riktigt korrekt hette det Trollhättans Nya Kallbadhus för sisådär fem decennier sedan. Vi kan försäkra att det varit ett genom tiderna livligt frekventerat rekreationställe varma och vackra sommardagar. Där har nästan generationer trollhättebor tagit sina första stapplande (?) simtag och där har solen på ett sällsamt sätt lyst över båda onda och goda.

Så kom motorismen, som ni alla vet. Öresjö, Nordkroken, Ursand, Gardesanna och så all de klassiska badorterna längs västkusten med gamla Gustavsberg i spetsen blev med ens åtkomliga för gemene man i vår vackra stad. Nåja, kallbadhuset har överlevt och är fortfarande bäst inom räckhåll för den som är originell nog att inte åka bil och dessutom inte har all tid till sitt förfogande.

Titta på den gamla bilden av Trollhättans Nya Kallbadhus! Man ser nästan inget vatten för allt sjögräsets skull, men annars är anblicken hart när klassisk. Undrar just om arkitekten tog intryck av Gustav III.s koppartält vid Haga norra, när han skissade "Kallis"? Likheten på lite håll är slående. "Kallis" var förr omgivet av höga plank och indelat i tvenne stora fällor. För att komma ditut måste man gå över en träbro. Men när man väl var där – ja, då var det nog i stort sett inget fel på badvattnet, för det är ju i vart fall en sak som inte var sämre förr i tiden.

Kallbadhuset på Mossberget, odaterad bild.